

Definitieve beschikking

Maatschap Van Lierop Evers
Schepengraaf 13
6035 PT OSPEL

Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Telefoon (073) 681 28 12
Fax (073) 614 11 15
info@brabant.nl
www.brabant.nl
Bank ING 67.45.60.043
Postbank 1070176

Onderwerp

Besluit op aanvraag om vergunning ex artikel 16 en/of 19d
Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1392433/1351917

Directie

Ecologie

Geachte heer Van Lierop,

Aanvraag

Bij brief van 28 november 2007 heeft u door tussenkomst van Bergs Advies, Dorpsstraat 55 te Baexem een aanvraag ingediend om een vergunning ingevolge artikel 16 en/of 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (verder: de wet). De vergunningaanvraag is op 29 november 2007 ontvangen.

De aanvraag heeft betrekking op de uitbreiding van een pluimveehouderij op de lokatie Schepengraag 13 te Ospel.

Deze activiteiten vinden plaats in de nabijheid van het Natura 2000-gebied Groote Peel. Dit gebied is tevens aangewezen als beschermd natuurmonument Groote Peel.

Adviezen

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, lid 2, van de wet hebben wij advies gevraagd aan het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nederweert. Tevens hebben wij advies gevraagd aan de Provincie Limburg.

Wij hebben ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (Awb) aan Werkgroep Behoud de Peel en Staatsbosbeheer de gelegenheid gegeven een advies inzake uw aanvraag naar voren te brengen.

Het provinciehuis is vanaf het centraal station bereikbaar met stadsbus, lijn 61 en 64, halte Provinciehuis of met de treintaxi.

De volgende adviezen zijn ontvangen.

Nummer

1351917/1392433

Gemeente Nederweert

De gemeente Nederweert heeft bij e-mail van 18 december 2007 aangegeven geen advies te zullen uitbrengen. De definitieve beschikking op basis van de Wet Milieubeheer is per 27 november 2007 genomen.

Provincie Limburg

De Provincie Limburg heeft bij brief van 15 januari 2008 ingekomen 16 januari 2008 bericht dat zij kunnen instemmen met verlening van de gevraagde Natuurbeschermingswetvergunning aangezien door de uitbreiding de toegestane depositiewaarde van 5% van de kritische depositiewaarde op basis van het toetsingskader Ammoniak en Natura 2000 niet wordt overschreden.

Werkgroep Behoud de Peel

Werkgroep Behoud de Peel heeft bij brief van 9 januari 2008 ingekomen 9 januari 2008 bericht dat zij kunnen instemmen met verlening van de gevraagde vergunning.

Reactie:

Uit de ingekomen adviezen komt naar voren dat de vergunning kan worden verleend.

Staatsbosbeheer heeft geen aanleiding gezien om op de adviesaanvraag te reageren.

Natuurbeschermingswet 1998 (wettelijk kader)

Aanwijzingsbevoegdheid

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (LNV) kan een natuurmonument aanwijzen als beschermd natuurmonument (artikel 10, eerste lid, van de wet). Op grond van artikel 10a van de wet wijst de minister van LNV gebieden aan ter uitvoering van richtlijn (EEG) nr. 79/409 (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 (Habitatrichtlijn).

Een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als beschermd natuurmonument als bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet vervalt met ingang van het tijdstip waarop doch slechts voor zover dat beschermd natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen gebied als bedoeld in artikel 10a, eerste lid van de wet. De instandhoudingsdoelstelling van laatstgenoemd gebied heeft in dat geval mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen aanwijzingsbesluit (zie artikel 15a, tweede en derde lid, van de wet).

Ingevolge artikel V, eerste lid, van de Wet van 20 januari 2005 tot wijziging van de wet in verband met Europeesrechtelijke verplichtingen, gelden de reeds door de minister van LNV aangewezen vogelrichtlijngebieden als besluiten als bedoeld in artikel 10a van de wet.

Nummer
1351917/1392433

Ingevolge het tweede lid van artikel V vervalt met ingang van 1 oktober 2005 in gevallen waarin een beschermd natuurmonument geheel of gedeeltelijk deel uitmaakt van een reeds aangewezen vogelrichtlijngebied, het besluit houdende de aanwijzing van dat beschermde natuurmonument.

Bevoegd gezag inzake vergunningverlening

Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant zijn bevoegd gezag inzake deze vergunningaanvraag op grond van artikel 2, eerste lid, van de wet. Deze bevoegdheid bepaalt zich tot de aangewezen beschermde natuurmonumenten op grond van artikel 10 en de aangewezen vogelrichtlijngebieden op grond van artikel 10a van de wet.

De minister van LNV heeft de habitatrictlijngebieden nog niet conform artikel 10a dan wel artikel 12, derde lid (voorlopig), van de wet aangewezen. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de door Nederland aangemelde habitatrictlijngebieden op de communautaire lijst geplaatst. De Habitatrictlijn maakt voor de toepasselijkheid van artikel 6, lid 2, 3 en 4 geen onderscheid tussen formeel aangewezen gebieden en gebieden die door de Europese Commissie zijn vastgesteld. Nu de wet dient ter implementatie van de Habitatrictlijn dient artikel 19d van de wet richtlijnconform te worden geïnterpreteerd. Voornoemde toepassing is conform de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 28 februari 2007 (nummer 200604026).

Vergunningplicht

Op grond van artikel 16, eerste lid, van de wet is het verboden zonder vergunning in een beschermd natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen, die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het beschermd natuurmonument of voor dieren of planten in het beschermd natuurmonument of die het beschermd natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Artikel 19d, eerste lid, van de wet bepaalt dat het verboden is zonder vergunning, of in strijd met aan die vergunning verbonden voorschriften of beperkingen projecten te realiseren onderscheidenlijk te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstelling de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een op grond van artikel 10a, eerste lid, van de wet aangewezen gebied kunnen verslechteren of een verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval, projecten of handelingen die de natuurlijke kenmerken van het desbetreffende gebied kunnen aantasten.

Nummer

1351917/1392433

Bij het verlenen van een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de wet moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstelling van het betrokken gebied (artikel 19 e van de wet).

Beschermd gebied (Natura 2000-gebied; beschermd natuurmonument)

Beschermd natuurmonument

Het gebied de Groote Peel is bij besluit van 13 november 1990 aangewezen als beschermd natuurmonument en staatsnatuurmonument. Het gebied is in deze beschikking omschreven als een complex van fragmenten levend hoogveen, beginstadia van regenererend hoogveen, droge en natte heidegemeenschappen, oligotrofe tot mesotrofe vennen en droog tot nat loofbos, die tezamen een in ecologisch en hydrologisch opzicht samenhangend geheel vormen.

Vogelrichtlijngebied

Het gebied de Groote Peel is aangewezen als speciale beschermingszone krachtens de richtlijn inzake behoud van de vogelstand (79/409/EEG), bij besluit van 29 oktober 1986. Zoals hiervoor bij het wettelijke kader is aangegeven, is deze aanwijzing een besluit overeenkomstig artikel 10a van de wet.

In het besluit tot aanwijzing van de Groote Peel als Speciale beschermingszone als bedoeld in de Vogelrichtlijn wordt het gebied als volgt omschreven:

“De Groote Peel is een restant van een eertijds veel groter hoogveengebied gelegen op de grens van Limburg en Noord-Brabant. Het gebied kent een grote landschappelijke afwisseling van open en droge heideterreinen, pijpestrootjes-savannen, waterplassen, struwelen, bosjes en moerassige laagten met veenputten. In dit geheel is de waterhuishouding en de kwaliteit van het oppervlaktewater van groot belang.

Jaarlijks worden in het gebied van de Groote Peel circa 150 vogelsoorten waargenomen waarvan circa 95 soorten als broedvogel. Zeer belangrijk is het voorkomen van zwarte stern, kleinst en klein waterhoen, porceleinhoen, geoorde fuut, roerdomp, blauwborst, bruine kiekendief, wespandief, kwartel en waterral. In winter- en trektijd wordt het gebied bevolkt door vele soorten steltlopers en eenden. Befaamd is het gebied als pleisterplaats voor doortrekkende kraanvogels terwijl in de winterperiode ca. 3.000 rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.”

Voor zover het beschermd natuurmonument deel uitmaakt van dit gebied, vervalt het beschermd natuurmonument. De doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit maken onderdeel uit van de instandhoudingsdoelstelling zoals die is opgenomen in de aanwijzing in het kader van de Vogelrichtlijn.

Nummer
1351917/1392433

De Groote Peel kent een grote landschappelijke afwisseling van onder meer open en droge heideterreinen, waterplassen, struwelen en moerassige laagten met veenputten. Volgens het aanwijzingsbesluit (1996) zijn er tal van broedvogels aanwezig waaronder geoorde fuut, roerdomp, wespandief, bruine kiekendief, kwartel, waterral, porseleinhoen, kleinst waterhoen, klein waterhoen, zwarte stern en blauwborst. Als pleisterplaats dient het gebied voor doortrekkende kraanvogels, terwijl in de winterperiode vele rietganzen de Groote Peel als overwinteringsgebied gebruiken.

In de periode 1993-97 behoorde het gebied tot één van de vijf belangrijkste broedgebieden van de blauwborst en tot één van de vijf belangrijkste pleisterplaatsen van de kraanvogel in Nederland (soorten van bijlage I). Het gebied is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen (peilperiode 1993-97) verder van betekenis voor de volgende soort van bijlage I: porseleinhoen (broedvogel). Andere trekkende soorten waarvoor het gebied van betekenis is wegens het voorkomen van behoorlijke aantallen: dodaars, geoorde fuut en roodborsttapuit (broedvogels); taigarietgans, toendrarietgans en kolgans.

Habitatrichtlijn

Het gebied de Groote Peel is aangemeld als speciale beschermingszone krachtens de Habitatrichtlijn (92/43/EEG).

Op 20 mei 2003 vond de definitieve aanmelding plaats. Op 8 december 2004 heeft de Europese Commissie de lijst vastgesteld. Het gebied is nog niet aangewezen en er zijn nog geen instandhoudingsdoelstellingen geformuleerd.

Het gebied is op de communautaire lijst geplaatst omdat de Groote Peel één van de belangrijkste gebieden in Nederland is voor de volgende soorten en habitats:

- Psammofiele heide met *Calluna* en *Genista* [2310];
- Noord-Atlantische vochtige heide met *Erica tetralix* [4010] en
- Aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is [7120].

Daarnaast is het gebied de Groote Peel van belang omdat het één van de laatste, grotendeels afgegraven, hoogveengebieden is die gespaard zijn gebleven voor ontginning.

De belangrijkste conceptdoelstelling voor het gebied, zoals vermeld in het gebiedendocument van het ministerie van LNV luidt als volgt: “Behoud van de oppervlakte en verbetering van de kwaliteit van het aangetast hoogveen waar natuurlijke regeneratie nog mogelijk is”.

Toetsingskader ammoniak en Natura 2000

Nummer

1351917/1392433

Op 23 mei 2007 is het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 bekend gemaakt. Het toetsingskader is bedoeld als handreiking om te beoordelen of de uitbreiding geen significante negatieve effecten heeft op het Natura 2000-gebied ofwel de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden niet in gevaar worden gebracht. In het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn daarom op basis van wetenschappelijk onderzoek normen ontwikkeld (de drempelwaarde en de norm voor grondgebondenheid) die aan dit criterium voldoen.

Voor het beantwoorden van de vraag of negatieve effecten op de natuur ontstaan, is niet alleen de bedrijfseigen depositie van individuele veehouderijen of van de groep bedrijven waarvoor het onderhavige toetsingskader zal gelden van belang, maar tevens de ontwikkeling van de achtergronddepositie. De totale stikstofdepositie op de natuur in Nederland vertoont al jaren een sterk dalende trend. Tussen 1990 en 2003 is de stikstofdepositie met bijna 35% afgenomen (Natuurbalans 2006, MNP). Deze trend zal zich – zo blijkt ook uit het onderzoek verricht door Alterra - de komende jaren voortzetten, in elk geval tot en met 2015. Uit het Alterrarapport blijkt dat toepassing van het toetsingskader en het generieke beleid voor deze bedrijven (het toepassen van emissiearme technieken) zal leiden tot een afname van door deze bedrijven veroorzaakte stikstofbelasting op de onderzochte gebieden. Daarnaast zullen volgens studies van het MNP de effecten van onder andere landbouwactiviteiten op grotere afstand, verkeer en industrie ook de komende jaren verder afnemen. Deze afname is mede het gevolg van het generieke emissiebeleid. Een en ander betekent dat ondanks het feit dat met het toetsingskader een (beperkte) individuele toename van de belasting mogelijk is, de totale belasting op de onderzochte Natura 2000-gebieden zal afnemen. Daar komt bij dat de gemiddelde depositie die wordt veroorzaakt door de ‘gebiedseigen’ stal- en opslagemissie slechts een klein deel (4-8 %) is van de totale stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied. Op grond van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het opnemen van de drempelwaarde van 5% in het toetsingskader geen significante gevolgen zal hebben op de beschermde natuurwaarden. Op deze grond kunnen vergunningen worden verleend tot een drempelwaarde van 5%.

Nu vaststaat dat uitbreidingen tot 5% van de kritische depositiewaarde en bij het hanteren van de norm voor lokaal grondgebonden melkveehouderij, afzonderlijk noch in combinatie met andere plannen en projecten, geen significante gevolgen kunnen hebben, is het niet nodig dat bij vergunningverlening een passende beoordeling plaatsvindt.

Stikstofdepositie

Het grootste gedeelte van de Nederlandse natuurgebieden heeft te lijden onder verzuring, vermisting en verdroging. Hierdoor gaan kwetsbare en vaak bijzondere planten- en diersoorten achteruit en maken plaats voor meer algemene soorten. Een teveel aan stikstof- in de vorm van stikstofoxiden en ammoniak- is hier voor een groot deel debet aan.

Habitatrichtlijngebieden kunnen pas toereikend tegen verzuring en vermisting worden beschermd wanneer bekend is wat de maximale hoeveelheid stikstof is die de habitattypen kunnen verdragen (de *kritische depositiewaarde* of *critical load*). Elk habitatype heeft zijn eigen gevoeligheid voor stikstof. Dat heeft te maken met de soort planten en de combinatie waarin ze voorkomen (plantengemeenschappen) met de bodem, het klimaat en dergelijke.

(Bron: Te veel van het goede, juni 2004. Rapport is gebaseerd op onderzoek door Alterra en TNO in opdracht van Stichting natuur en Milieu en de 12 provinciale milieufederaties).

Overwegingen

De wet zelf en het toetsingskader ammoniak en Natura 2000 zijn op onze beslissing van toepassing. Van de voorgenomen activiteit worden geen andere nadelige effecten verwacht.

Om na te kunnen gaan of de vergunning wat betreft de stikstofdepositie wel of niet kan worden verleend gelden er criteria op grond van bovengenoemd toetsingskader.

Allereerst dient daarbij te worden nagegaan of de aanvraag betrekking heeft op een graasdierbedrijf dat (ook) na uitbreiding grondgebonden is. In onderhavig geval betreft het een pluimopfokbedrijf. Er is geen sprake van een graasdierbedrijf dat grondgebonden is. Het bedrijf heeft derhalve slechts een beperkte landschappelijke en ecologische betekenis.

Vervolgens dient te worden onderzocht of de nieuwe depositie (na uitbreiding) beneden de drempelwaarde blijft. Een natuurgebied kan namelijk, afhankelijk van de natuurwaarden die er aanwezig zijn, een bepaalde hoeveelheid stikstofdepositie verdragen. Deze hoeveelheid, waarbij er geen aantoonbare schade optreedt, is de kritische depositiewaarde. Voor het Natura 2000-gebied De Groote Peel wordt een kritische depositiewaarde gehanteerd van 400 N/ha/jaar.

Als na uitbreiding de ammoniakdepositie door een veehouderij op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied niet hoger is dan vijf procent van de kritische depositiewaarde voor het natuurgebied, kan de vergunning worden verleend. De ammoniakdepositie na uitbreiding (de depositiewaarde) wordt vastgesteld op basis van het Ammoniak-depositiemodel: AAgro-Stacks, dat is ontwikkeld door KEMA en WageningenUR.

Nummer
1351917/1392433

Voor het doorlopen van het Ammoniak-depositiemodel “A Agro-Stacks” wordt eerst de ammoniakemissie per emissiepunt berekend aan de hand van de diercategorie, het stalsysteem met bijbehorende emissiefactor volgens de Regeling ammoniak en veehouderij en het aantal dieren per diercategorie. De berekening van de ammoniakemissie is per emissiepunt in onderstaande tabellen weergegeven.

Details van Emissie Punt 1: stal 1

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
E.1.8.2	Voliere huisvesting	32533	0,03	975,99

Details van Emissie Punt 2: stal 2

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
E1.5.1	Opfokhennen kooi	61000	0,02	1220

Details van Emissie Punt 3: stal 3

Code stalsysteem*	Diercategorie	Aantal dieren	Emissie kg ammoniak/jaar	Totaal kg ammoniak/jaar
E1.5.1	Opfokhennen kooi	69500	0,02	1390

* stalsysteem weergegeven door code zoals opgenomen in de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 14 mei 2007

Van elk emissiepunt is de totale emissie in kg ammoniak per jaar berekend. Vervolgens wordt de exacte locatie van de emissiepunten van de stallen bepaald, uitgedrukt in de X- en Y-coördinaten (Rijksdriehoekcoördinaten). Daarnaast spelen de hoogte van het emissiepunt, de (gemiddelde) gebouwhoogte, de diameter van het emissiepunt en de uitreesnelheid een rol bij het bepalen van de depositie op het natuurgebied. De genoemde parameters zijn weergegeven in onderstaande tabel.

Nummer								433
BronID	X-coörd.	Y-coörd.	Hoogte (m)	Gebouw hoogte (m)	Diam. (m)	Uittr. snelheid (m/s)	Emissie (kg ammoniak/jaar)	
Stal 1	183 588	369367	3,8	3,6	0,8	0,4	976	
Stal 2	183571	369380	3,8	3,6	0,5	0,4	1220	
Stal 3	183550	369385	3,8	3,6	0,4	0,4	1390	

Tenslotte wordt de exacte locatie bepaald van een aantal maatgevende punten op de dichtstbijzijnde rand van het natuurgebied. Overeenkomstig de lijn die, door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, wordt gevolgd mag de depositie op het gehele gebied de drempelwaarde niet overschrijden (zie onder andere zaaknummer 200500045/1, uitgesproken 4 januari 2006).

De ligging van de gevoelige locaties is weergegeven op bijgevoegde kaart.

Naam	X coördinaat	Y coördinaat	Depositie (mol/ha/jaar)
Groote Peel 1	183668	370844	15,13
Groote Peel 2	184089	370825	14,41
Groote Peel 3	184970	370864	9,40

De stikstofdepositie op de Groote Peel, berekend met het Ammoniak-depositiemodel, bedraagt ten hoogste 15,1 mol N/ha/jr.

Dit is ongeveer 3,78 % van de kritische depositiewaarde en lager dan de 5% drempelwaarde, waardoor kan worden geconcludeerd dat de aangevraagde activiteit geen significante gevolgen heeft. De verandering zal niet leiden tot een verslechtering afgezet tegen de instandhoudingsdoelstellingen van de kwaliteit van de natuurlijke habitats.

Conclusie

De gevraagde vergunning kan worden verleend.

Besluit

Gelet op de bepalingen in de Natuurbeschermingswet 1998

Nummer

1351917/1392433

**VERLENEN GEDEPUTEERDE STATEN VAN NOORD-BRABANT
HIERBIJ VERGUNNING EX ARTIKEL 16 EN/OF 19d**

aan Maatschap Van Lierop Evers, Schepengraaf 13 te (6035 PT) Ospel voor het uithbreiden van een pluimveehouderij. De activiteiten vinden plaats op Schepengraaf 13 te (6035 PT Ospel), in de gemeente Nederweert. De vergunning wordt verleend voor onbepaalde tijd.

Aan deze vergunning zijn de volgende voorschriften en beperkingen verbonden:

1. Wanneer de houder van de vergunning handelt in strijd met de voorschriften, kan deze vergunning op grond van artikel 43, lid 2, Natuurbeschermingswet 1998, worden gewijzigd of ingetrokken.
2. De depositie, berekend met toepassing van het verspreidingsmodel 'AAgro-Stacks' versie 1.0., van het bedrijf aan de Schepengraaf 13 te Ospel mag op het gebied Groote Peel niet meer bedragen dan 15,1 mol N/ha/jr.

's-Hertogenbosch, 14 maart 2008.

Overeenkomstig het door Gedeputeerde
Staten van Noord-Brabant genomen besluit,
namens deze,

ir. M.C. Visser,
bureauhoofd Natuurverkenningen.

Bekendmaking en kennisgeving

Dit besluit wordt bekendgemaakt door toezending aan aanvrager (Mts. Van Lierop Evers te Ospel) en degene die een zienswijze hebben ingediend. Kennisgeving vindt plaats in het Limburgs Dagblad Gewest Noord Limburg .

Nummer

1351917/1392433

Rechtsmiddelen

Als u het met dit besluit niet eens bent, kunt u schriftelijk bezwaar maken binnen zes weken ingaande op de dag na de verzending van dit besluit. Het bezwaarschrift moet voorzien zijn van een handtekening, naam en adres, datum, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en waarom u het met dat besluit niet eens bent. Het bezwaarschrift moet worden gericht aan:

Het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch

Wij verzoeken u om in de linkerbovenhoek van de envelop het woord “bezwaarschrift” te vermelden.

Het secretariaat van de Hoor- en Adviescommissie is bereikbaar op telefoonnummer (073) 680 83 04, faxnummer (073) 680 76 16 en e-mailadres bezwaar@brabant.nl.

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is daarom mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een zogenaamde “voorlopige voorziening” te vragen bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende de tijd die nodig is om het bezwaar te behandelen. Voorwaarde om zo'n voorlopige voorziening te vragen is, dat er sprake is van een spoedeisend belang.

Voor het vragen van een voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd.

Afschrift aan:

Nummer

- 0 Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, Directie Natuur,
Postbus 20401, 2500 EK Den Haag
- 0 Ministerie van LNV, Directie Regionale Zaken, Vestiging Eindhoven,
t.a.v. De heer G. Verschuren, Postbus 6111, 5600 HC EINDHOVEN
- 0 Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente
Nederweert, Postbus 139, 5000 AH Nederweert
- 0 Bergs advies, Dorpsstraat 55, 6095 AG Baexem
- 0 Werkgroep Behoud de Peel, Postbus 139, 5750 AC Deurne
Ammoniak: t.a.v. Wim van Opbergen
- 0 Staatsbosbeheer, Mevr. G. Durville, Postbus 330, 5000 AH Tilburg
- 0 Provincie Limburg, Afdeling Vergunningen en Subsidies, Postbus 5700,
6202 MA Maastricht
- 0 handhaver (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 A. v/d Zee (ROH/HNBW, N1-K40)
- 0 **E. Deckers, auteursexemplaar (NV - V13-flex)**
- 0 dossier

1351917/1392433